

בלגיה, 8 בספטמבר 1943

ג'ילברט יקירי,

כשתקבל את המכתב הזה, שוב לא אהיה [בחיים]. זה טרגי אך זה נכון. יודע אני כי ביום קוראכם את המכתב הזה, תסבלו סבל איום, אך אני אלך מפה ומחשבותי האחרונות מופנות כולן אליכם. לבי שותת דם בשעה שאני חושב על מה שהורי כבר סבלו בגללי, ומה גדול יהיה סבלם כאשר יקראו מכתב זה. תמצאו במכתב זה ביטוי אחרון שלי לאהבתי אליכם, ולכל משפחתי. מותי יהיה קל עלי יותר אם אדע כי הם במצב בריאותי טוב ומוגנים בפני העוני. אינני רוצה להאריך בעיננוי זה, ודעו כי רצוני האחרון הוא שהורי יבלו את הסיוט ושיחיו חיים מאושרים וקלים, כפי שהם ראויים להם.

שלום לכל המשפחה ולכל חברי וחברותי. אני מחבק את כולכם, אבא ואמא, אחיות ואחים, בכל הכוח שעוד נותר בי ובכל מאודי [מאמין] כי רצוני האחרון יכובד.

שלום

מוריסו דונצווייג